

Zprávy z farnosti

06/2009

Poslední den v květnu je v tomto roce Slavností seslání Ducha Svatého. Začínáme nový měsíc a ten by se měl vyznačovat tím, jak jsme otevřeni Duchu Svatému. On chce provanout naše nitro. Chce nám dát světlé impulsy pro náš život.

Řikává se: „Komu není shůry dáno, v apatyce nekoupí.“ Myslíme přitom na zdraví svého těla. O co víc potřebujeme, aby naše duše byla v pořádku, aby náš rozum, vůle a cit byly harmonicky propojeny. To se pak projeví v našem jednání. Nejdříve to ale musí být uspořádáno uvnitř. A tak vytrvejme v prosbách o Ducha Svatého. Každý den potřebujeme jeho světlo a sílu. Jako symbol vnímejme život v přírodě kolem nás. A dětem přejeme, aby úspěšně dokončily školní rok a mohly pak prožít krásné prázdniny.

Požehnání vyprošuje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2009

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice. Přípravu textů má na starosti P. František Brázdil, SJ, z olomoucké rezidence.

ČERVEN

1. Aby mezinárodní pozornost vůči chudším zemím dala vzniknout konkrétní pomoci, zvláště ve snžení zdrcujícího břemena zahraničních dluhů.
2. Aby církve, které působí v oblastech poznamenaných násilím, byly podporovány láskou a konkrétní blízkostí všech katolíků na světě.
3. Aby na přímluvu apoštola národů evangelium prostupovalo do všech oblastí a okamžiků každodenního života.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Dobrodružství seznamování

Když to nejde tzv. přirozeně, musí tomu člověk pomoci...

Ve svých pubertálních letech jsme se sestrou po doručení nového čísla časopisu AD ze všeho nejdříve nalistovaly rubriku seznamovacích inzerátů. Ne snad proto, že bychom touto cestou hledaly partnera, ale považovaly jsme to za nejzábavnější část časopisu. Představovaly jsme si, kdo se za jednotlivými inzeráty skrývá, a některým jsme se bezostyšně smály.

Uběhla spousta let a došlo i na nás. Žena s třicítkou na krku, usazená v zaměstnání, kde není vhodné ani dovolené si vybírat partnera, se stabilním okruhem zadáných přátel a s tikajícími biologickými hodinami nakonec z rozumných důvodů přistoupí i na ty inzeráty. Když to nejde tzv. přirozeně, musí tomu člověk pomoci.

Tímto rozhodnutím začalo pro mě úžasné období, které trvalo asi půl roku a bylo korunováno úspěchem. Ačkoliv nejsem kdovíjak společenský člověk a s lidmi se tak úplně snadno neseznamuji, vzala jsem to z gruntu a využila jsem většinu dostupných možností – pobyt s křesťanskou seznamkou, inzeráty, internet... Během těch měsíců jsem se potkala s mnoha zajímavými lidmi, dozvěděla se o různých profesích, koníčcích, náboženstvích, způsobech života, poznala různé restaurace a kulturní zařízení v širokém okolí, rozšířila nevelkou škálu sportů o běh na lyžích (v mém případě spíše chůze na běžkách). Bolestná zklamání byla střídána radostnými očekáváními, rozbouřené emoce občas krotily rozumové úvahy, zda to bude dobrý otec mých dětí. Musela jsem se v mnohém měnit, učit se jednat s muži, otevírat se druhým, zkoušet nové věci, udržet v sobě i po rozchodu naději, že někde existuje další vhodný muž, naučit se říkat pro mě nevhodným kandidátům „ne“ a kvalitní muže neodradit přílišnou aktivitou a samostatností. Bylo to jedno velké dobrodružství, jehož jednotlivé epizody by možná vydaly na knihu a které bylo mnohem zábavnější, než jsem si na začátku dokázala představit.

Od té doby mě opakovaně trápí otázka, jak předat své nadšení ze seznamování svým nezadaným přátelům a známým, kteří se trápí samotou a při hledání partnera

nejsou úspěšní. Mnoho z nich čeká, že se časem vhodný partner někde sám vynoří bez jejich aktivity. Seznámení na inzerát odmítají jako nepřirozené či jej vyzkouší jednou dvakrát a zavrhnou. Hledání partnera většinou vidí jako těžký proces plný utrpení a zklamání, občas dopředu očekávají, že je v jejich případě odsouzený k nezdaru. Při takovém přístupu pak není divu, že neúspěch zakoušejí.

Nechci nikomu vnucovat svůj recept, každý máme odlišnou životní cestu a každý potřebujeme něco jiného. Hlavním důvodem, proč jsem se rozhodla o své zkušenosti psát, je snaha povzbudit všechny, kteří hledají partnera, aby se nebránili různým možnostem a aby se naučili hledat a užívat si příjemné stránky seznamování. Aby se otevřeli novým zkušenostem, které tento životní úkol vyžaduje, a v neposlední řadě aby vybírali uvážlivě, neboť jejich rozhodnutí bude mít vliv na spoustu dalších let jejich života.

úvodník šéfredaktorky časopisu Rodinný život 2009/02

Jak si vybrat partnera?

Soužití s nejbližšími je největším uměním. Manželství je nejtěsnějším vztahem. Naše společnost o něj ale mnoho nepečuje. Zedník se učí tři roky, k získání řidičského průkazu je třeba asi 80 hodin výuky, ale kdo a kde připravuje lidi do manželství?

Kolik jste viděli pěkných filmů o manželství? Já jeden. V mnoha filmech, jak se někdo zamiluje, už toho druhého táhne za roh. Kolik znáte manželství, o kterém byste řekli, takové manželství bych chtěl?

Před čtyřiceti lety se u nás rozvádělo každé čtvrté manželství. Dostaly se mi do rukou nějaké informace o velikém průzkumu obyvatel v USA ze 70. let. I tam byla tenkrát stejná rozvodovost. Někoho zajímala rozvodovost věřících lidí. V rubrice o věřících ale nebyla otázka: „Chodíte do kostela?“ (Do kostela chodí kdekdo. I ďábel je pravidelným návštěvníkem bohoslužeb a má tam svoje lidi). Ale otázka zněla: „Modlíte se denně? Čtete si denně Bibli?“ To znamená - konzultujete si svůj život s Bohem? I tito lidé se rozváděli, ale ne jedno ze čtyř manželství, nýbrž jedno ze čtyř tisíc.

Rozvodovost narůstala, před dvaceti lety jsem už snoubencům říkal: „Třetina manželských párů se rozpadne a druhá třetina manželství nestojí za mnoho, takové manželství bych vám nepřál. Pokud chcete mít dobré manželství, potřebujete si vybrat nadprůměrného partnera, sami být nadprůměrní a oba se nadprůměrně snažit v budování svého vztahu.“

Dnes už rozvodovost dosáhla 50 % (a to statistika nepočítá ty, kteří spolu žili na hromádce a pak se rozešli).

Manželství je větším a hlubším vztahem než vztah rodičů a dětí. Proto vyžaduje větší úsilí než jaké věnují rodiče dětem. Vztah rodičů k dětem je nerovnoměrný (jako vztah Boha k nám). Manželství je ale rovnoměrným vztahem. Nemůže být „sociálním zařízením“. Nelze si vzít druhého ze soucitu. Nemyslete si, že druhého předěláte. Manželství se nepovede, pokud někdo upřednostňuje peníze, kariéru v zaměstnání, sport, kamarády nebo hospodu.

Partner je nejbližším bližním. Při svatbě slibujeme druhému: „Chci tě mít rád víc než tvoji rodiče“. To bývá vysoká laťka. Ale Ježíš nás zve ještě výš: „Chceš-li, naučím tě mít rád partnera jako já mám rád tebe“. Podstatné je vybrat si dobrého partnera. Nejdůležitější je dobré srdce a charakter.

Děvčata, nejděte pod svou cenu, potřebujete spolehlivého mužského, který je schopen se postarat o rodinu, drží slovo, zastane se své ženy a dětí, dokáže hájit svobodu ve společnosti a důstojnost člověka. Všimněte si, jak ten, který se vám líbí, jedná se svou maminkou a kolik času věnuje babičce. Kolik přispívá na domácnost vlastní rodiny nebo kolik doma pomáhá. Známladíky, kteří doma myjí nádobí, perou a žehlí - a to mají dům se zahradou a lesem - většinou to viděli u táty.

Chlapi, neberte si ženu na parádu, ale do nepohody. Vybírejte dobrou mámu, dobrého tátu pro své děti. Psychologové říkají, že 63 % lidí u nás nepřekročí úroveň 13letých dětí. Mají sice mozek v pořádku, jsou schopni zaměstnání, ale nejsou dospělí - nejsou odpovědní za sebe, za své jednání a za svá slova, natož aby přijali odpovědnost za druhého - nejsou schopni trvalého vztahu.

Ještě před sto lety vybírali partnera dětem rodiče, většinou otec. Nemuselo to být špatné, rodiče mají se soužitím zkušenosti. Jenže nám už to nefunguje. Já bych si nenechal vybrat manželku od táty, přestože jsem ho měl rád.

Říkali nám, hlavně si vezmi někoho z kostela. Jenže pouze chodit do kostela nestačí. Najděte si hledajícího člověka ochotného stále budovat manželství. V čase známosti si máte porovnat, zda máte stejně srovnané životní hodnoty, na čem postavíte život, čemu budete dávat přednost a nakolik se budete věnovat dětem. Zkuste si, zda jste spolu schopni pracovat, domlouvat se a trávit volný čas.

Pro nás křesťany je samozřejmě důležitý vztah s Bohem. Křesťanský životní styl (křesťanská kultura) je velikou hodnotou. Neznám větší zdroj k životu. (Humanismus, lidská práva a demokracie jsou ovocem naší západní kultury, ale nejsou samotným zdrojem.) Dostalo se nám bytostného poznání: jsme chtěnými, přijatými a milovanými dětmi božími. To mnoho lidí ještě neví a potřebují vidět - i na nás - že milovaný člověk „jinak roste“. Potkal jsem v životě mnoho smutných lidí, které tato „informace“ povzbudila k hledání smyslu života. Víte, že Ježíš říká: „Buďte světlem ve tmě, aby se alespoň někdo v náročných situacích zachoval dobře, buďte jako sůl, která dodává pokrmu chuť a brání hnilobě (sůl je nestarším konzervačním prostředkem). Proto si máme brát člověka stejného životního stylu. Pokud by si hasič vzal manželku, která by jej nepodporovala nebo by se mu, když uslyší sirénu, pověsila na krk s brekem, že ho nepustí k ohni, takový hasič skončí.

Je možné, že se seznámíte s někým, kdo se s křesťanstvím nesetkal. Zkuste s ním společně hledat odpovědi na základní otázky života. Uvidíte, zda hledá, utíká nebo si myslí, že všechno ví. Možná mu pomůžete objevit nabídku božího přátelství. Ale samo se nic neudělá. Nezačněte tím, že ho přivedete na bohoslužbu. Důležité otázky, včetně křesťanského způsobu života, je třeba si vyříkat s kýmkoliv i s „kostelovým“ člověkem. O každém z nás platí, pokud neobjevíme Boha jako přítele a nebudeme přátelství s Bohem pěstovat, náš vztah k Bohu nevydrží. Je to stejné jako ve vztahu mezi lidmi. Ke křesťanskému manželství nestačí, aby byli oba pokřtěni a měli svatbu v kostele. Křesťanské manželství nastává tehdy, když oba přijmou Ježíše za rodinného přítele, s kterým si konzultují své životní kroky.

Vybírejte si partnera moudře. Chceme-li si koupit nový oblek většina z nás si vezmeme někoho s sebou, aby nám to okoukl. Chcete-li, požádejte podobně Boha o pomoc, aby vám toho druhého překoukl. Rád to udělá. Požádejte jej, ať vám hodí „kládu do cesty“, když to nebude ten pravý.

Chcete vědět jak se to dělá? Přečtete si ve Skutcích apoštolských, jak se apoštol Pavel vydal na druhou misijní cestu (Sk 15, 36 – 16, 10). Nechal si schválit cestu od Boha. Šli a šli, „ale Duch svatý jim zabránil zvěstovat Slovo v provincii Asii“. A „když se pokoušeli dostat do Bithynie, Duch Ježíšův jim to nedovolil...“

Co může být tou kládou? Špatná charakterová vlastnost druhého nebo nepřekročitelná překážka. Manželství není schopen sobec, alkoholik, člověk závislý na rodičích nebo na čemkoliv, chorobný žárlivec a ten, kdo neumí přiznat chybu a omluvit se. Těžké to je s tím, kdo nemá smysl pro humor.

Ovšem, dát na Boha víc než na sebe, dokáže jen ten, který už má zkušenost, že mu Bůh nesmírně přeje. Manželství není zaopatřovacím zařízením. Nelze si vzít druhého ze soucitu. Také si nemyslete, že druhého předěláte.

Do svatby máte čas se rozmyslet. I před oltářem lze ještě říci: „Ne“. Taková jsou pravidla. Už se to stalo; potkal jsem více lidí, kteří později litovali, že před svatbou už neměli odvahu k rozejití. Ani těhotenství není důvodem k svatbě! Manželství neudrží ani deset dětí. (A dítěti máme dát život až se na něj manželé těší.)

Všímejte si těch, kteří mají dobré manželství. Ptejte se jich na čem své manželství postavili, co pokládají za nejdůležitější. Máte-li dobré rodiče, vybírejte si nevěstu podle maminky, ženicha podle táty. Kdo neměl štěstí s rodiči, ať hledá, co si má doplnit a v čem se má případně uzdravit. Zním lidí, kteří neměli šťastné dětství, ale jsou dobrými partnery v manželství a dobrými rodiči. Ale opět platí: samo se nic neudělá. Láska není jen cit, ale vytrvalé úsilí být pro druhého, usilovat, aby druhému bylo se mnou dobře.

Využijte všeho, co je vám k pomoci, včetně manželských poraden.

Manželství může být krásné. Víte co řekl za války Winston Churchill Angličanům: „Nemohu vám slíbit nic jiného než pot, slzy a krev.“ Manželství není válka, krev se nesmí v manželství objevit, ale pěkné manželství vás bude stát pot a zřejmě i nějakou slzu. Nebojte se, Bůh přeje odvážným.

Ježíš v podobenství o stavbě mluví o nárožním kameni v základech domu. Na něm můžeme postavit stavbu svého manželství. Začátek je důležitý.

Přeji Vám dobrý výběr i zdařilou stavbu, ve které se bude Vám a Vaším dětem dobře žít.

Václav Vacek, farář letohradský

Mají muži pouze (prázdný) žaludek, anebo i srdce?

Nechtějme, aby se mužové stávali ženami

Žaludek nebo srdce?

Nemohu začít jinak než zážitkem s naší sedmiletou dcerou. Když jsme před časem s manželem hovořili u večere o tom, že budu psát článek na téma srdce muže, naše dcera povstala, aby přiložila ucho na manželovu hrud' a naslouchala jeho srdci. Po chvílce pravila, že slyší jenom, jak mu kručí v žaludku.

Ale co slyším já? Na tuto otázku jsem se snažila sama sobě odpovídat celý čas, který jsem ve své mysli věnovala dnešnímu tématu. Abych pravdu řekla, jsem za tuto otázku vděčná. Téma není vůbec jednoduché: Srdce muže.

Jedna z mých myšlenek zaměřila ke knize s tímto názvem, která byla přeložena do češtiny a nějakou dobu jsem ji vídala v rukách svého manžela. Vždy o ní velice dobře mluvil, řekla bych, že jí byl nadšený. Občas jsme o některém tématu trochu diskutovali, ale jinak znám pouze její větší obal a název.

Dospělé i dětské srdce muže mají mnoho společného

Jaké je srdce muže? Napadá mě mnoho přívlastků. Silné, zranitelné, odvážné, uzavřené, statečné, tvrdé, milující, bojující, dobrodružné, hravé, tajemné... V životě jsem kolem sebe měla různé muže. Dnes jsem matka a manželka, a tak přirozeně přemýšlím především o dvou srdcích, o srdci dospělého muže a o srdci chlapce. Vidím, že dospělé i dětské srdce muže mají mnoho společného, je zde něco, co člověk prostě „jenom“ vycítí. Je něco, co je jenom jejich, mužů. Naslouchám, dívám se a přemýšlím, čemu a do jaké míry mohu rozumět já. Částičku svých myšlenek s vámi dnes budu sdílet.

UVědomuji si, jak je srdce dospělého muže ovlivněno vším, co prožilo. Tím, jak a kdo ho vychovával a v životě mohl ovlivnit. Vidím, že mnohé je dobré, ale vidím i to, s čím musí bojovat a to, co možná teprve hledá a objevuje, protože to nemělo dříve prostor, nebyl na to čas, nebo prostě nebyla ta správná doba. Možná někteří muži teprve až v dospělosti objevují, co je jejich touha, co jim opravdu říká jejich srdce, kdo opravdu jsou.

A tak mi přichází na mysl, jak velkou máme my rodiče zodpovědnost za srdce našich malých mužů. Dokážeme je nechat vyrůstat jako muže? Dáváme jim k tomu dostatek prostoru, času a důvěry, aby byli tím, kým chtějí či snad mají být?

Touha po dobrodružství

Autor knihy Srdce muže se mimo jiné hodně věnuje touze mužů po dobrodružství. Muži jsou ti, kteří touží riskovat, objevovat nové země, vyšplhat na nejvyšší hory světa... Jak se to projevuje u našich synů? Hrají si na vojáky, na indiány, hasiče nebo záchranáře, ale hlavně v tom musí být boj, nebezpečí a vzrušení. Odmalíčka si z každého kousku dřeva či klacku udělají pistoli a prostě bojují. V každém roštu si postaví bunkr nebo kryt, doma pak z lega bombardéry nebo hasiče. Když jsou větší, tak si ze starých kočárků vyrobí motokáry a sjíždějí strmé kopce s vítězným křikem. A tak dále a tak dále. Nemyslím, že sem patří násilí, které vidí naše děti kolem sebe, ať jsou to počítačové hry nebo akční filmy, to je trochu jiné téma a je potřeba, abychom v tom byli moudří. Neznamená to však, že naši malí muži nemají v sobě potřebu boje, nebezpečí a vítězství.

Možná někdy není úplně jednoduché smířit se s rizikem, které některé hry a nápady našich malých mužů přináší, ale na druhou stranu bychom jim neměli bránit, aby byli tím, kým jsou, kým byli stvořeni. Nechtějme, aby se malí mužové stávali malými ženami jenom proto, že se o ně bojíme. Dovolme jim být tím, kým jsou, i když to někdy možná nebude snadné, aby jednou v dospělosti nemuseli obtížně nacházet svoji mužskou identitu, svoje mužské srdce.

Toto je jedna z mnoha myšlenek k tomuto tématu. Možná, že vás inspiruje k dalšímu přemýšlení a hledání. Určitě stojí za to, abychom poznávali a snažili se

porozumět srdcím našich velkých i malých mužů. Je v nich tolik skrytého, zajímavého, inspirujícího a někdy možná i hůře pochopitelného. Ale i to nám může pomoci jim lépe porozumět a obohatit, někdy možná i usnadnit naše společné cesty.

Mgr. Ludmila Novotná, z časopisu Rodinný život 1/09

(Mgr. L. Novotná je matka 3 dětí, je s nimi doma a provozuje domácí školu)

Cesta k dospělosti vztahů v rodině

Letošní rok se nese ve znamení dvaceti let života Manželských setkání v České a Slovenské republice. Těch 20 let je jistě významná a jedinečná událost. Za každým z Vás je kus poctivé práce jak na vašich partnerských, tak rodinných vztazích. Jistě je to důvod k radosti a oslavám. Mnozí si pamatují první „manželácké“ krůčky, jiní MS znají z bohaté nabídky dalších aktivit týkajících se prohlubování partnerských vztahů, z akcí pro manželky, z víkendů pro otce se syny, a z mnoha dalších. Součástí postupného rozšiřování aktivit Manželských setkání na našem území se stalo i formování mužské spirituality v rámci chlapeckých iniciativ a celostátních setkání chlapů v Křižanově a v Nesměři.

Poslední celostátní setkání chlapů v Křižanově, zabývající se dospělým otcovstvím, se setkala s velikým ohlasem a potřebou mužů pracovat na tématu dospělých vztahů v rodině společně se svými manželkami. Podařilo se skloubit vzácný čas našich špičkových rodinných terapeutů s časem určeným pro celostátní setkávání chlapů a nabídnout zcela mimořádnou akci (jak svým tématem, tak svým rozsahem), mimořádný seminář pro manželské páry „Cesta k dospělosti vztahů v rodině“ pod vedením PhDr. Ludmily Trapkové (psycholožka a psychoterapeutka zabývající se především narativní rodinnou terapií), MUDr. Vladislava Chvály (vedoucí Střediska komplexní terapie psychosomatických poruch) - oba mají bohatou a dlouholetou praxi v práci s rodinami a partnerskými vztahy a patří k našim nej přednějším rodinným terapeutům a P. Petra Glogara (představený Bosých karmelitánů v ČR).

S terapeuty budeme nově procházet svým vlastním ženstvím a mužstvím, také objevovat, jakou část toho druhého nosíme v sobě, s cílem být dospělejším otcem a matkou v psychosociální rovině. Toto téma bude rozvíjet P. Glogar ve spirituální rovině, abychom tak mohli svým synům a dcerám předávat celé bohatství společného života.

Záměrně jsem zde uvedl text, který zval manželské páry na tuto mimořádnou akci, které jsme měli možnost se také zúčastnit. Všechny pocity, ani atmosféru není možno vyjádřit na papíru, je to třeba zažít. Tu možnost mělo 156 manželských párů z celých Čech i Slovenska v malebném městečku Vysočiny, v Třešti.

Zahájení semináře bylo již ve čtvrtek 21. května, konec v neděli 24. května. Program byl pestrý, otevřený, nabitý a perfektně zorganizovaný (jako již tradičně). Hned první den večer ve skupinkách jsme vzpomínali na své rodiče. Další den probíhalo několik přednášek, zaměřených na partnerský a rodičovský vztah. Přednášky probíhaly formou dialogu přednášejících mezi sebou, ale i posluchači měli hodně možností reagovat, přinášet své zkušenosti. Večer jsme shlédli zajímavý francouz-

ský film o partnerských vztazích, který se stal základem pro další práci v sobotu, kdy byla možnost se vyjádřit k tomu, jak na koho film působil, jak jej pochopil.

Nezapomenutelná byla i sobotní odpolední mše svatá a po ní také netradiční večeře (opečené prase). V neděli dopoledne byl čas na další přednášku P. Glogara, který kvůli této akci přiletěl ve čtvrtek z Říma, kde studuje a po semináři se opět vracel zpět.

Pokud se dozvíte o podobné akci, nenechtejte si ji ujít! Jedná se nejen o mladší manželské páry, kterým to hodně pomůže pochopit životní situace při výchově svých dětí a svého partnerského vztahu, ale je přínosem i pro starší manželé, kteří lépe pochopí svou roli ve vztahu k mladým rodinám, vnoučatům... Nejedná se přitom o nějaké „suché“ přednášky, naopak! Pokud vás tato tematika oslovila, můžete nás kontaktovat.

Ludmila a Rudolf Stichovi

Pěší pouť do Jeníkova

Jak jsme mohli číst na plakátku na informačním panelu u mříže za vchodem do kostela, 13. 5. – 17. 5. 2009 se konala pěší pouť z Prahy do Jeníkova. Byla to již 5. pouť a připojit se mohl každý v kterémkoliv úseku trasy. Rozhodly jsme se s paní Evou Kuncovou, že se na tuto pouť vydáme. V Jeníkově je totiž kostel sv. Petra a Pavla a v roce sv. Pavla je tam možné získat plnomocné odpustky. Samozřejmě, že již si netroufáme na denní pouť 30 km, ale jely jsme po nedělní mši svaté v našem kostele přímým vlakem do Oldřichova u Duchcova (na trase mezi Teplicemi a Duchcovem. Z nádraží jsme šly asi 2 km poblíž vodní nádrže Barbora, vzniklé zatopením povrchového dolu (ukazuje k ní směrovka Australská pláž), stavěly se na hřbitově, poutnický se naobědvaly z vlastních zásob. Bylo krásné počasí a mohly jsme obdivovat krásně upravené kvetoucí zahrádky u cesty, krásnou přírodu pod Krušnými horami, které byly v dálce vidět. Došly jsme do Jeníkova a brzo jsme uviděly kostel.

Do začátku mše svaté byl ještě čas a tak jsme si prohlédly okolí, vyšly po zarostlých schodech kolem velké sochy sv. Jana Nepomuckého a popovídaly si s jednou místní farnicí. Pak jsme vešly dovnitř a objevily tam nabídku brožurek, které vydává FATYM, a hned nějaké zakoupily pro farní knihovnu. Jsou velmi levné a zajímavě psané. Po nedlouhé chvíli dorazili poutníci. Byli to většinou mladší lidé, ale našli se mezi nimi i starší. Někteří šli bosí. Nesli malou korouhev Panny Marie Matky důvěry. Pomodlili se u mariánského oltáře krásnou modlitbu o důvěře a brzy začala mše svatá jen s malým zpožděním po 13. hodině. Sloužili ji 3 kněží a 1 jáhen. Kostel byl plný, asi 150 lidí. Velmi pěkné byly spontánní přímluvy, objevily se v nich všechny starosti a potřeby církve. Dojímavé bylo, když po mši svaté děkoval kněz (zřejmě P. Marek Dunda) paní, která bydlí na faře (její jméno jsem zapoměla), za její službu a ona pak s jednou malou holčičkou zazpívala dlouhou píseň k Panně Marii. Bylo to takové srdečné a jednoduché a vůbec nevadilo, že malá zpívala trochu falešně.

Bohužel po mši svaté jsme hned po závěru musely odejít, abychom stihly vlak z Oldřichova zpět do Děčína, takže jsme se nemohly zúčastnit společného pohoštění na faře.

Domů jsme dojely v půl páté odpoledne, naplněny radostí, že jsme zažily něco krásného a setkaly se s lidmi, kteří dokáží nezištně něco obětovat pro Boží království.

Domů jsme dojely v půl páté odpoledne, naplněny radostí, že jsme zažily něco krásného a setkaly se s lidmi, kteří dokáží nezištně něco obětovat pro Boží království.

A kdo je to ten FATYM? Nemá to nic společného s Fatimským apoštolátem. Je to společenství mladých lidí (i starších), kněží i laiků ve Vranově nad Dyjí, v západním Znojemsku, zapálených pro věc Boží. Bohoslovci z Moravy (FATYM je zkratka: farní tým), když byli zde v Litoměřicích v semináři, zažili jak je to tu jiné než u nich doma, že je tu třeba víru hlásat jinak, jako v misiích. A tak po vysvěcení chtěli nějak pomoci a „adoptovali“ farnost v Jeníkově. To znamená, že sem pravidelně dojíždějí, pobývají nějaký čas na faře, slouží mše svaté a snaží se, aby někdo na faře střídavě stále bydlel. V kostele se obyvatelé fary modlí, děti mohou přicházet na faru. Za pomoci moravských věřících se podařilo kostel uvnitř vymalovat, je tam i nová moderní křížová cesta. Po částech se opravuje střecha. Vydávají také svůj časopis, který roznášejí po domácnostech ve vesnici. Funguje to tak již 10 let a před pěti lety začali také organizovat pouti. Smysl poutí je obětovat námahu a modlitby za náš kraj zde v pohraničí, hlavně na smír za zlo, které se zde v minulosti dělo, a také za obrácení duší.

Kdo by se chtěl dozvědět více o tomto sympatickém společenství, může si přečíst informace na www.fatym.com.

Marie Jirásková

Mariánská pouť v Praze

Mariánská pouť tradičně pořádaná v Praze sekulárním institutem františkánů letos proběhla dne 3. května 2009.

Zahájili jsme v 10 hodin mší svatou v chrámu Nanebevzetí Panny Marie u premonstrátů na Strahově. Chrám byl plný a hlavní celebrant měl stručně a výstižně kázání o Panně Marii. Nejlépe jí projevíme svou úctu, jestliže ji ve svém životě budeme následovat. Ona stála pod křížem a my si máme uvědomit, že také my máme stát pod křížem. Při svém nanebevzetí vystoupila vzhůru a my s ní máme též vystupovat vzhůru, dívat se na život shora, z hlediska nebe. Slavnostní atmosféru spoluvytvářel nádherný varhanní doprovod, improvizace a dohra varhaníka Roubala. Po obědě z vlastních zásob jsme se společně přesunuli k soše Panny Marie z exilu v Petřínských zahradách, kde po polední modlitbě za znění zvonů z pražských kostelů jsme se pomodlili nad Prahou loretánské litanie. Pak jedna část poutníků s několika nosítky se sochami Panny Marie odešla po zámeckých schodech směrem ke Staroměstskému náměstí.

Šli jsme s ostatními asi 200 poutníky do kapucínského kláštera v Loretě. Tam jsme se pomodlili začátek slavného růžence a jeden P. Marek Socha, kapucín, nám zazpíval Gounodovo Ave Maria za jemného doprovodu kytary. Dostali jsme požehnání křížem s ostatky sv. Pia. Potom jsme byli pozváni do refektáře na malé občerstvení – kávu, čaj, ovocnou šťávu a více druhů výborných zákusků.

Po krátkých přátelských rozhovorech jsme vyrazili ke kostelu sv. Karla Boromejského. Tam jsme se pomodlili první desátek slavného růžence a uvedli jej zpěvem mariánské písně. Obdivovali jsme nádhernou netypickou květinovou výzdobu, která byla pozůstatkem z nedávných věčných slibů u sester boromejek.

Romantickými uličkami jsme došli ke kostelu Panny Marie Vítězné, kde je Pražské Jezulátko. Pomodlili jsme se další část slavného růžence a zazpívali Panně Marii.

Pak jsme pokračovali do kostela Panny Marie pod řetězem, který spravuje řád maltézkých rytířů. Zde jsme se modlili další desátek slavného růžence a zpívali další mariánskou píseň. Pak nás čekala cesta přes Karlův most. Bylo to hodně náročné, protože se opravuje a je zprovozněna vždy jen pravá nebo levá polovina. Takovou tlačenicí jsme tam ještě nezažili, šli jsme přes 20 min., často jsme stáli. Když jsme konečně doputovali ke kostelu sv. Františka z Assisi, ulehčilo se nám. Přijali nás tam křížovníci a pomodlili jsme se další část slavného růžence.

Došli jsme potom na Staroměstské náměstí, kde jsme se chvíli spojili v modlitbě s první skupinou na místě, kde bude jednou stát obnovený mariánský sloup, a odešli jsme ke chrámu Panny Marie pod Týnem. Tam za stolky místní pizzerie stojí na sloupu kopie původní stržené sochy Panny Marie. Krátce jsme se tam pomodlili a pokračovali na Jungmannovo náměstí do chrámu Panny Marie Sněžné. Zde jsme se domodlili slavný růžence, zazpívali slavné Te Deum a přijali svátostné požehnání.

Metrem (po různých komplikacích) jsme dojeli na stanici Malostranská a došli opět do kostela Panny Marie Vítězné. Protože jsme se zpozдили v metru, přišli jsme až na přímluvy španělské mše svaté. Byla doprovázena překrásným sólovým zpě-

Dějin - Podmoky

vem španělského tenoristy. Pozdravili jsme se krátce s P. Petrem Schleichem, který je tam převorem řádu bosých karmelitánů. Pak již začalo řazení průvodu s Pražským Jezulátkem. Se slavnostním doprovodem jej nesli na ozdobených nosítkách 4 muži. Za nimi kráčet s kytarou zpěvák Petr Lutka a předzpěvoval odpovídající písně, které jsme mohli zpívat spolu jako pravá pouť. Pomalým tempem, ale plni radosti jsme došli do kostela Sv. Tomáše na Malé Straně. Pak jsme se tam zúčastnili ještě mše svaté, doprovázené Petrem Lutkou. A potom zase zpět s Jezulátkem se zpěvy ke kostelu Panny Marie Vítězné. Tam jsme se rozloučili se známými, které jsme s překvapením při pouti objevili, a spěchali pěšky na Masarykovo nádraží. Karlův most byl již lépe průchodný. Přijeli jsme domů v půl jedenácté večer.

Stálo to za to, byla to taková duchovní obnova a zároveň kulturní zážitek. Také sportovní výkon a užívání si krásného počasí, které nám Panna Maria poslala, krásná příroda a krásná historická Praha.

Příště půjdeme zase a zveme každého, kdo se chce zúčastnit něčeho hezkého.

Marie Jirásková a Josef Dušánek

Indie

prázdniny

Moje středisko v Ajjanahalli

Pokračování příště...

Z daleké Indie Vás všechny zdraví Andrea Musilová

Okénko do knihovny

autor:

L. Trapková, V. Chvála

název:

Rodinná terapie psychosomatických poruch

z obsahu:

Autoři (psycholožka Ludmila Trapková a lékař-porodník Vladislav Chvála) ve své knize představují originální ucelenou koncepci rodiny, která sdružuje biologic-

ká a psychosociální fakta. Vývoj systému rodiny jako sociální dělohy je postaven na soudobém systematickém paradigmatu narativní terapie. Hlavní nástroj k zobrazení média rodiny představuje dialog, který oba autoři vedou. Rodina jako rostoucí organismus je tak nahlížena současně pohledem muže a ženy, lékaře i psycholožky. Celá řada poruch a nemocí je zde líčena jako důsledek stagnujících vývojových oscilací celého rodinného systému. Autoři uvádějí i praktické zkušenosti s možnostmi léčby, které pokrývají široké spektrum nemocí. Postoje autorů jsou v některých ohledech provokativní vzhledem ke stávajícímu paradigmatu, jež je stále více orientováno na jedince. Přestože autoři do své publikace zahrnují i známá fakta, otevírají čtenáři nové a revoluční pohledy. Kniha je určena jak psychologům, lékařům a dalším zdravotníkům, tak i rodinám, jejichž některý člen je chronicky nemocen.

Pozn.: Existují další publikace těchto autorů, zvláště upozorňuji na volné pokračování recenzované knihy...

R. S.

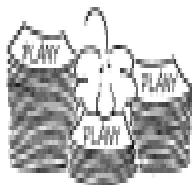
Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté do 11:00-11:30** (K. Macoun).

Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva z 14. zasedání Farní rady ze dne 10. května 2009

Program jednání:

- **Změna začátku bohoslužby**

Farní radě byl písemně předložen požadavek, zda by nedělní mše svatá mohla být sloužena v 8:30, tak jak to bylo dříve. P. František se k tomu vyjádří ve farním zpravodaji.

- **Jak povzbudit farnost**

Proběhla debata na téma, jak probudit život farnosti. Určité možnosti farní rada vidí v několika oblastech:

Poutě, nejlépe v bližším okolí, kam lze dobře dojet veřejnou dopravou, či auty. Bude tedy dobré vytvořit seznam, kde se ve vikariátu konají poutní mše svaté – o sobotách i ve všední dny.

Přednášky - máme možnost navrhnout témata, která by bylo zajímavé zpracovat.

Duchovní obnovy - spolupráce s jezuity.

zapsal F. J.

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 14. června 2009 v 18:45 (po večerní mši svaté). Na její členy se můžete stále obracet s vašimi podněty a připomínkami! Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Martin Kolář	místopředseda
Zuzana Bumbová	zapisovatelka
Jindřich Macoun	člen
Jiří Málek	člen
Rudolf Sticha	člen
Miloš Vavříčka	člen

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2009	7. června	5. července	2. srpna	6. září
4. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		1. listopadu	6. prosince

vlakové spojení:

(cena 20 / 15 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:01	15:01	16:45	Dolní Žleb	14:09	16:09	17:03	18:09
Čertova Voda	13:11	15:11	16:55	Čertova Voda	14:15	16:15	17:08	18:15
Dolní Žleb	13:16	15:16	17:00	Děčín hl. nádr.	14:24	16:24	17:18	18:24

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2009	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	9 198 Kč	1 813 Kč	2 600 Kč	Na církevní školy
Únor	8 955 Kč	1 240 Kč	4 650 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	6 325 Kč	1 150 Kč	0 Kč	
Duben	10 368 Kč	1 841 Kč	600 Kč	Na Svatou zemi
			4 734 Kč	Na návštěvu sv. Otce
Květen	0 Kč	0 Kč	3 050 Kč	Na TV Noe
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	34 846 Kč	6 044 Kč	15 634 Kč	

R. S.

- Baví se dva: „Ahoj, jak jde život?“ „Úžasný, mám pod sebou tisíc lidí!“ „Hm, co děláš?“ „Sekám trávu na hřbitově...“

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

- ☞ **Biřmování** - v pátek 5. června v 18 hodin bude biřmování v kostele Povýšení Svatého Kříže.
- ☞ **Duchovní obnova pro děti** - od pátku 12. 6. do soboty 13. 6. je připravena duchovní obnova pro děti 4. - 5. tříd. Místo konání je *Jítrava*. Provází D. Glaserová, J. Pecháčková. Začátek v 17:00, konec v sobotu odpoledne.
- ☞ **Duchovní obnova pro biřmovance** - od soboty 20. 6. do neděle 21. 6. je připravena duchovní obnova pro biřmovance. Místo konání *Jablonné v Podještědí*. Provází D. Glaserová a P. Bartoloměj Černý OFM. Začátek sobotní mši svatou v 9:30, konec v neděli odpoledne.
- ☞ **ONDŘÍKOVICE** - jedeme v sobotu 27. června. Začátek v 10:00.
- ☞ **Promítání** - další promítání bude v neděli 28. června od 18:45 na naší faře. Budeme mít možnost shlédnout film **Pokání**.
- ☞ **Česko-německý mládežnický tábor** - se koná od 1. srpna do 8. srpna 2009 v Saském Švýcarsku (dětská a mládežnická vesnička Erna v Papsdorf). Účastnit se mohou mladí lidé ve věku 12–17 let, kteří mají rádi přírodu a zajímají se o její ochranu. Znalost českého nebo německého jazyka jako cizí řeči by byla výhodou, ale není podmínkou!
Tento již tradiční tábor je každým rokem střídavě organizován Národním parkem Saské Švýcarsko, Bavorským lesem a dále sousedícím Národním parkem České Švýcarsko a Šumavou. Letošní kemp se koná v Saském Švýcarsku. Organizátory jsou Národní park Saské Švýcarsko.
Pro české účastníky je cena 25,- €+ náklady na cestu do/z kampu.
Je nutno zaslat vyplněnou přihlášku, kterou lze vytisknout na naší faře i s podrobnými instrukcemi, či si o ní napíšete na naší farní e-mailovou adresu nebo se obrátíte přímo na organizátora akce: Jakub Juda, Správa Národního parku České Švýcarsko; e-mail: j.juda@npcs.cz; telefon: 412 354 050.
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> - navštivte naše/vaše stránky! A nebylo by od věci i pomoci je tvořit... Psát nám můžete na e-mail: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz.

Biblický koutek

27. část

Tobit a Tobiáš. Význam obou těchto jmen je stejný: „dobrý“. Vyprávění zdůrazňuje starostlivou přítomnost Boží u všech, kteří se snaží uchovat „dobré“ srdce. Ani v těžkých okamžicích neopouští své syny, ale doprovází je prostřednictvím „andělů bez křídel“.

Rafael. Toto jméno v překladu znamená „Bůh uzdravuje“ a je opakem jména démona Asmodea, které znamená „ten, který nechává trpět“. Ve vyprávění se rozvíjí nauka o andělech, duchovních bytostech, které slouží Bohu tak, že chrání lidi i národy. Naproti tomu démoni jsou považováni za padlé anděly, nepřátele Boha a lidstva.

Srdce, játra a žluč. Ve starověku se věřilo, že tyto orgány mají léčivou moc. Žluč štiky (to by mohla být Tobiášova ryba) uzdravovala oči. Rovněž egyptští lékaři používali k léčení nemocných žluč různých druhů zvířat. Srdce a játra se ale spalovala, aby se zahaly zlé síly.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

- 7. 6. Slavnost Nejsvětější Trojice
- 11. 6. Slavnost Těla a Krve Páně
- 19. 6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
- 24. 6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
- 29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů

Významné dny

- 1. 6. Mezinárodní den dětí
- 5. 6. Světový den životního prostředí
- 26. 6. Mezinárodní den boje proti narkomanii

Výroční dny biskupů

- 1. 6. Kard. Vlček převzetí arcidiecéze (1991)
- 6. 6. Mons. Duka jmenován biskupem (1998)
- 21. 6. Mons. Paďour kněžské svěcení (1975)
- 22. 6. Mons. Duka kněžské svěcení (1970)
- 23. 6. Kard. Vlček kněžské svěcení (1968)
- Mons. Graubner kněžské svěcení (1973)
- Mons. Herbst kněžské svěcení (1973)
- 26. 6. Mons. Kajnek kněžské svěcení (1976)
- Mons. Malý kněžské svěcení (1976)
- Mons. Posád kněžské svěcení (1977)
- 27. 6. Mons. Cikrle kněžské svěcení (1976)
- Mons. Radkovský kněžské svěcení (1970)
- 28. 6. Mons. Posád narození (1953)
- 29. 6. Mons. Esterka svátek
- Mons. Posád svátek

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek od 17:45 do 18:30 na faře - Apoštol Pavel
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer
- ◆ 18. v měsíci v 17:00 - Obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	08:00		
Úterý		17:00	
Středa	08:00		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		17:00	Bynov ^{*/}

/ Přes letní období (květen - září) jsou mše svaté v **liché týdny v kostele, v **sudé týdny v pečovatelském domově**, vždy od 17:00*

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové   **Neděle**   **10:45**   Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. 06. 2009, před 1. nedělí v červenci ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)